et halvt Aar med 3 Maaneders Opsigelse, hvilket, saavidt jeg veed, staar i Tyendeloven af 10de Mai 1854 § 9. Er der vedtaget Andet, maa det være nævnt udtrykkelig, og dersom det ikke er nævnt paa den Maade, som her er anført i § 8 første Stykke, kan der slet ikke være Tale om at antage, at det skulde være en Kontrakt udover 1/2 Aar. Derimod forstaar jeg ikke Bestemmelsen „skriftlig Kontrakt" paa anden Maade end den skriftlige Ovenskomst eller Betegnelse af, at Forholdet overhovedet er indgaaet paa mere end 1/2 Aar. Jeg antager ikke, at Meningen dermed skal være, at der overhovedet skal indføres, saaledes som det faktisk paa mange Steder er Skik og Brug i en Del af Landet, skriftlig Kontrakt om Lønningsvilkaarene osv. i selve Bogen; thi det vil vistnok hindre, at Kontrakter paa mere end et halvt Aar blive afsluttede, og jeg hører, at de ere i Brug i en Del af Landet. Derimod er der en Vanskelighed, som navnlig forekommer mig at være den, som jeg tror, at kommende Udvalg vilde have størst Besvær med at komme til Rette med; det er Bestemmelsen i § 9. Det er ganske vist, at her i § 9 stilles Tyendet i høi Grad ulige med Herskabet. Husbonden har det meget godt og sikkert efter denne Paragraf; han kan negte at give den Paategning, som Tyendet er berettiget til at forlange; men der kan være mangfoldige Tilfælde, hvor Tyendet efter Tyendeloven, kan være berettiget til at gaa udenfor Skiftetiden, men hvor det ingenlunde er saa klart, hvem der har Ret eller ikke, saa at det endog kan være overordentligt vanskeligt for Dommeren eller Politiretten at afgjøre det. Negter Husbonden sin Paategning i et saadant Tilfælde, som ofte netop vil være fremkaldt paa Grund af slet Behandling af Tyendet fra hans Side, saa skal Tyendet underkaste sig en offentlig Politiretssag, og saalænge den staar paa, kan Tyendet ikke faae Tjeneste, det kommer til at gaa ledigt (Modsigelse), Tyendet kommer, saalænge denne Sag er for Retten, til at gaa ledigt omkring (Stemmer: Det er en Misforstaaelse!). Ja, saasnart Attesten er skreven, kan det faae Tjeneste uden at risikere Noget, men netop dette, at der hænger en offentlig Politisag over dets Hoved, som kan medføre, at Forholdet let kan komme til at gaa i Stykker (Afbrydelse). . . Ja, det forekommer mig saaledes, men det kan jo være, at jeg opfatter det for strængt, og i saa Fald ere Vanskelighederne ikke saa store. Naar der her staar: „Af, at Husbonden saaledes har meddelt Ophævelsespaategning, kan der ikke udledes, at Husbonden frafalder Noget af den Ret, som maatte tilkomme ham i Anledning af, at Tyendet har forladt Tjenesten eller undladt at tiltræde den", og naar der ligeledes staar, at naar han negter at meddele denne Paategning, kan Politiet eller rettere skal Politiet meddele Attest om, at Vedkommende er fri for Forpligtelser lige overfor sit tidligere Herskab, kan Tyendet ganske vist gaa ud og søge Tjeneste, men i saa Tilfælde blive dog de samme Forpligtelser hvilende paa det — saaledes har jeg forstaaet det — ligeoverfor den tidligere Husbond, saa at det kan blive tvunget til at gaa tilbage til den tidligere Tjeneste; anderledes kan jeg ikke forstaa det. (Afbrydelse). Det forekommer mig i det Mindste saaledes. Er dette derimod ikke rigtigt, saa forekommer denne Bestemmelse mig ikke saa slem, som det ærede Medlem (Th. Nielsen) vil gjøre den til; thi jeg finder ikke, at Bøderne fra 10 til 200 Kroner, som maa antages at blive satte i Forhold til Lønnen, i og for sig ere for høie. Men at bringe rigtige Bestemmelser ind i saa Henseende, er efter min Mening Hovedsagen; thi kan det blive bestemt, at Tyendet ikke kommer til at lide Noget under en mulig Vilkaarlighed ved Negtelse af Paategning, forekomme baade § 6 og § 10 mig at være gode, og at man bør gaa ind paa dem. Hvad der er blevet bemærket om den i en anden Lov, Loven om Tilsyn med Fremmede og Reisende, indkomne Bestemmelse om, at Skudsmaalsbøgerne for Fremtiden skulde viseres af Sognefogderne istedetfor af Præsterne, er ganske sandt; der ligger maaske en Feil i denne Bestemmelse, men jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at denne Bestemmelse, saa vidt jeg husker, kom ind fra Landsthinget, og at vi for vort Vedkommende uden videre optog, hvad der herom var vedtaget i det andet Thing.

Formanden (Krabbe): Vi ville ikke faae denne Sag tilendebragt i dette Møde; jeg skal derfor standse Forhandlingerne her. — Som jeg bebudede ved Begyndelsen af Mødet, er det min Hensigt at beramme et nyt Møde — rimeligvis af kort Varighed — til 4 1/2, og Dagsordenen for dette Møde Kl. 4 1/2 idag vil altsaa være:

Finantsministeren forelægger:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876.

Mødet hævet Kl. 4, 20.

Sextende Møde.

Fredagen den 17de December, Kl. 4 1/2.

Sekretæren, Chr. Pedersen, oplæste Protokollen for det forrige Møde, som derefter blev underskreven.